

Sontuntula in terijs natali
rijs Iesu habita 1.5.45.

namq[ue] de infantia dulci
 Jesu celebrari p[ro]p[ter] q[ui]e
 tari n[on] nihil n[on] d[icitur] lingue
 infantia, rogat impellitq[ue]
 obedientia sancta, nulla re
 ligione violanda ne
 cessitas, pudor tamen
 absterret, ac sonantem aliquid met[us] velut
 obtundat Quib[us] ead[em] n[on] vix dicitur erudi
 to tam frequenti celebritate, vndeque dor
 tissimorum viroz, de tam archa[icis] ac sacro
 sanctis mysterijs d[omi]ne incarnationib[us] aude
 et sui rebus gementa obstrudere s[ed] t[ame]n abest
 et gratia inter mis[er]ab[ile]s, sicut est in puerbo
 vix prudentie quicq[ue] parte omnino, nisi
 (et d[omi]ni) magis iubentib[us] imperio cedenduz
 decernere, q[uam] vix optoni consulere vel mi
 tu blindiri Quid t[ame]n partez trepidationib[us]
 adinet nobis, adeoq[ue] inittamenta ad d[omi]n[u]m
 p[ro]stat, si raudede faverit p[ro]p[ter] h[is]e n[on] vix
 experimenti Porro si vniq[ue] alior[um] in ullo
 exercitationis q[ui]e, oemia parata est Primum
 experienti, ea maxime in hoc argum[en]to
 merebitur et inuenit et in experientia At ne
 bis patientia vram experientiam Primum o
 diea p[ro]lixitate Deinde innotata scrib[is]
 gine simul ut audiat audig[is] v[er]ba orand
 rular[um] in duo membra scabim[us] Principio
 dicitur, de in scriptabil[is] illa cl[em]entia Dei, q[ui]

nullo benefacti vobis inuitati, sed sola misericordia
cordia permotus huc descendit, nostris misericorditer
participaturus. Deinde quid utilitatis sumus gremio:
ti ipsius ad nos aduentu. Iam quo meliori
omnino nobis succedat, et sua gratia perturbationibus
illabatur. Dignetur, qui de se dicitur rebus ad
inimicum ~~ita~~ caritatem prima charitate descendit;
per linguam infantum in sua laude reddidit di-
stentibus. nro dignetur adesse eloquio, pariter vobis
ac pia fratris ne flagitemus dicentes. Aur quod
plena in hunc hunc. O civitibus vobis orationibus
suffultis, relictis patres, summa qua potest:
ro brevitati me istius expediam. Sab electis
tionibus sanctis pauli autem contemplans illud in-
effabile gremio dei, quo per filium suum restitueri
voluit genus humanum, ac admirans invidi-
tam charitatem Christi, qui ex summo patris ve-
nit in hunc mundum, tanquam in officina se-
cularibus, criminibus ac impunitatibus omnibus est
tam; exclamat Heu hunc, et omni arroganter
dignus. Chi. Christus Jesus venit in hunc
mundum propter saluos facere. O inestimabilem
benignitatem. O amabilem
charitatem. Ephe. 2 sequitur propter inimicorum
charitatem. Delegit nos deus, quod essentibus
mortui debet ac peccatis nostris, etiam misere-
re filii matris. ps. 2 venit in hunc mundum
sed ille qui quod in forma dei esset, non in-

1 Ch. 1

Ephe. 2

ps. 2

res salubres facere. **I**ta utilitate et fructu uno
Jobo comprehendit. **Quia** de re magis plura
Ne tamen lenis videatur auctoritas **Com**
mendatidula communiuit, ex animo animam
ad ipsius attentionem inquirens **F**idelis, hoc
est, religio, indubitata, sicut et legit ambrosius
benignus sermo, tamquam si diceret. **H**actenus glo:
riati sunt de sua lege iudei, ut verissimum
fuit deo auctore lata. **U**nde inquit **psal**.
meographus Omnia mandata tua scri:
tas **H**abuerunt item **Romani** atque **greci** s:
ab apodictis, demonstrationibus, ac paradox:
a, **H**abuerunt **egyptii** tamen responsa, tamen au:
guria, huiusmodi iugis pollebant sibi
absoluta felicitate, ac puerulis erat in
expiable vel late vngue istis repugnare
At qui habens nos in tam vana quae
optabile ac modis omnibus amplificanda ora
nula, **h**ic constabat illis nihil aliud quam moribus
repositis apud suos auctoritas si **Genob**, si
religio, quidto instigat in tam acceptione sus:
cipitur, tamen felix omne aut tot patrumque
prophetis et regibus tot scribis desiderant,
nunc deinde vltro sese obiciens abenti
Gali 4 **S**ic enim inquit ad **Gal 4** **E**ad vult
phantasia temporis, misit deus filium suum
factum ex muliere **H**ic alludit **Chris**

Ambrosius

ps

Gali 4

psi

uid adisse una ad **Maria** deponata sibi
exone pregnate, nimirum pfectus Romanus
imperio Sub her matricum foctio, imple
tiqz sunt dies ut pareret, et peperit filium
suum primogenitum, et pannis eum inuoluit
reclincentqz in presepio, eo qd no erat eis
locus in ducerio, Sic est iste, qui reliqz
rege fundamenta, solo pbo constabiliunt
teste propheta, per que reges regnant, et
legum conditores iusta decernunt **Cum** in
perno demones contremisunt **Breuit**
ring mite stantqz caduntqz mortalium ar
tortualium oia vota, ad tanta humilita
tem indigentiamqz seruet abiit, et homo
propter homines factus, in tam vasto ter
ranis orbe ne cunab quidez sibi vltra
ueret **O** ineffabilem pietatem **O** mai
ditam humilitate, ne toreret nos eius
maiestas, sic temperavit sua sublimitate
at retraxit, perinde ac si ab infima ple
berila nihil differet **A**dmoneb re ipsa
principium **C**hristiane philosophie, ac spi
ritualis vite nusa ex contemptu, omniu
danoy **H**udib superbe diues, ring cupidi
tati omnib opulencia egestab, et peregre
nato **C**ro, non fuit locus in vulgari di
uoso

uersorio **C**ande nre, quisquis est euage:
 lic paupertat alium, cuius in ipso nre
 redemptiois exordio, uicta sunt fundamē:
 ta, imo hinc accepit nre reparatiois mis:
 terid, hinc tam studiosus cultor fuit per
 omne uita dñs **I**esus, ut nascens re
 matris quidez pudori consulere, uirgō
 alioqui prudentissimē **A**c ut castimoniaz
 qzq, obedientiamqz nobis quereuaret, ex
 uirgine nasci uoluit, et sub ipsa ut sit
 dicam alicui imperij p̄fessione **Q**uid
 tibi o diua uirgo quicquida uenit in mo:
 tem, id iam matris partu gestaret p̄di:
 ce in luce, quem sciebat spiritus sancto autho:
 re te suscepisse sedmi patris filium, orbis res:
 tauratorē, regemqz uirgū omnium; **Q**uomō:
 do putamus patres fratresqz amatissimi, af:
 fligit uirgine atqz loci uilitat, sup̄pellecti:
 lib necessarie penuria, humentatqz, nox
 intempesta, oia tanto regi indigna. **Q**uid
 tamē ageret? **N**on habebat peregrina ri:
 uas, non puluina, non diuiz ream
 que sibi solent domi parare p̄uagantes,
 s̄ neqz uicinis simere poterat, quippe
 hec omnia comparauerat sequētia hospitiū.

undiq; eo gfluentia Tantū inuolutū
pānis tollerat in presepio / eo quod nō
erat ei long in dimensio Et nobis quo
tandem nō erim; suauissimi patres?
Quidat quēlib; homines adeo anxie
suis cōmodis insuiri velle, sed audiat
deū in tanta egestate ac indigentia
nāsi **Abraham** aliquāter quomodo
Christus **Jesus** venit in hunc mundū,
cetera vestre deuotioni relinquens **Nūc**
audite, quanta bonoz serū nobis ad-
uenerit **In** finitib; errorū opinand; ser-
tarum malis. mundū serū diffidēbat deū
alij summū bonū, in ceremonijs, alij
in voluptatib; suis ambitione, alij in
virtute morali gstitūnt **Venit** lux
vera, que illuminat omne hominem
venientē in hunc mundū, velut sol
orientē et abactis tenebris ignorante
diffinit nebulas omnium diffidētiū
fidei lūmē **Arrogabat** sibi **videns** huius-
tismatib; certis perfectā iusticiā, q̄ **Diū**
paulus **Chri**m inuitatib; irident, carnis
lusticiā vocat, habebant sua ~~in~~ iura

Job. 1

genti:

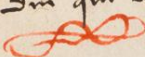

gentiles veluti iusti tenacissimi At **hab**
 omnes iustie nostre, tamq[ue] p[ro]p[ri]as, m[er]i-
 truate Preterea nullo non susp[en]sio
 genere contaminatis **T**raditio mundi hu-
 ius, tenebrarum hanc, abutabatur ut suis ^{recto}
 emptio At ubi **Ch[ri]stus** fortiter sup-
 uent, fact[us] est nobis a Deo sapientia, **1 cor**
 iustitia, sanctificatio, et redemptio Non
 egabat ille m[er]i, neq[ue] quicq[ue] mereret
 humana p[ro]p[ri]a, nisi eterna supplicia
Ead aut[em] benignitas, et humanitas ap-
 paruit saluatoris n[ost]ri dei, no[n] ex operib[us]
 iustie q[ue] fecimus nob[is], s[ed] secund[um] mise-
 ricordiam suam saluos nos fecit. Quo ore
 quib[us] linguis, qua sumidia satis pro
 dignitate predicari possit, ind[ic]at[ur] satis
 laudata benignitas ac misericordia. **H**oc
Paul[us] ut cetera omnia, duobus verbis
 absolutissimis est complexus **P**eccatores in-
 quit saluos facere

De oratio
Agite igitur candidissimi p[re]s[bi]teres fratresq[ue],
 ad quod sumus peccatores, nos esse agnoscite

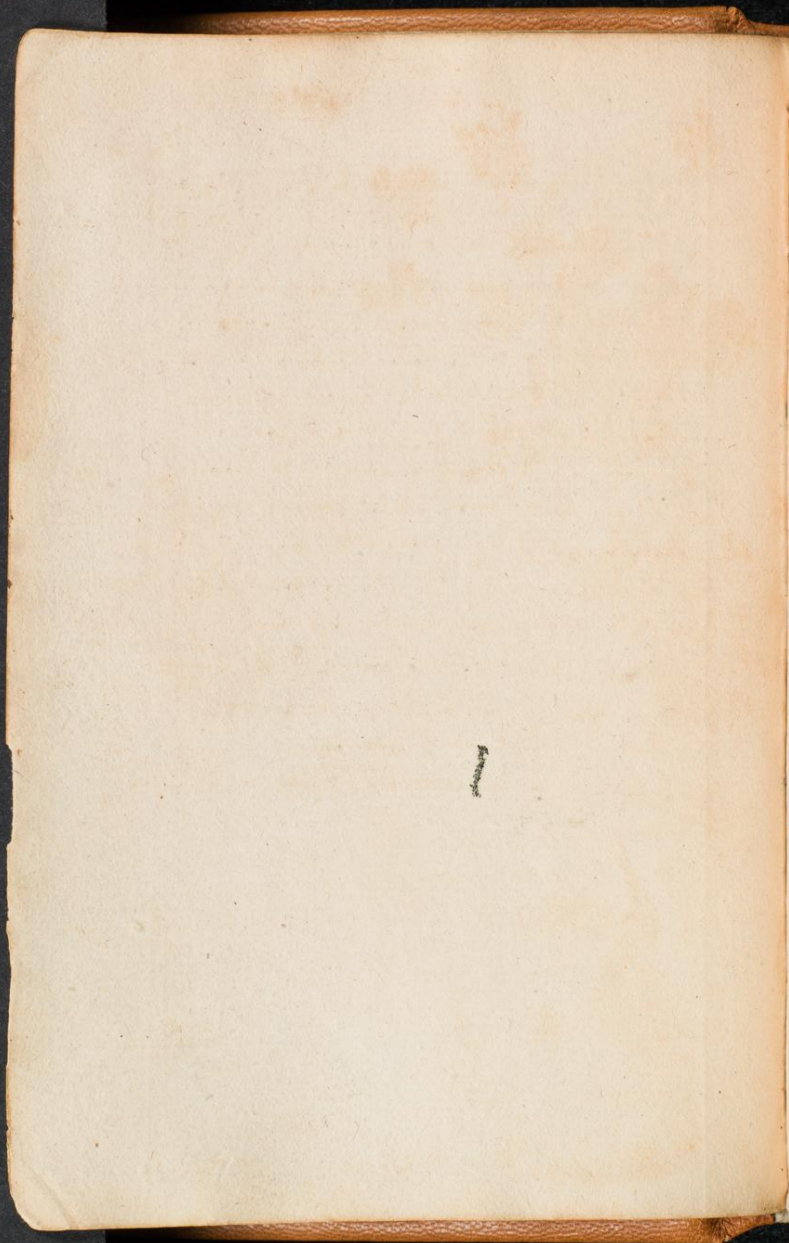
mg

3ent

miris, omniumque spei anchora in ipso figamus,
undeque senserunt in nobis, tanti beneficii
magnitudo, non denique pigeat sacre
fissionis, cuius fundamenta iuxta spiritum
in generis humani redemptionis, et
restititionis exordis, procul abynamur
impunitatem, et secularia desideria, sobrie
iuste, et pie vivamus in hoc seculo, ex-
pectantes beatam spem, et adventum
Dni qui est benedictus in secula Amen

 Domi
TELOS

pslo frigan
Bemf
t fave
ra gpinim
ionis
lyria
Daria / sibi
- semlo
Ducum
la Amen

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, visible on the right edge of the page. The text is written in black ink with some red initials or rubrics. The visible portion includes several lines of text, with some words starting with red letters. At the bottom of the page, there are several red vertical lines, possibly indicating a section or a list.

A small, dark, vertical mark or smudge located near the center of the page.